

ஒரு கிறிஸ்தவன் இழக்கப்பட்டு போக முடியாது



செய்தி: யோபு, 55-0223, பத்தி எண் 8-10

8. இங்கே கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு, லூயிஸியானாவில், இங்கே மேடையில் இருக்கும் சகோதரன் மூரும் நானும் ஒரு கூட்டத்தை நடத்துவதற்காக ஏதோவொரு சிறு பட்டணத்திலிருந்த ஒரு சிறு சபைக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தோம், நாங்கள் சாலையில் இருந்தோம், அவருடைய அன்பு மகளும், மனைவியும், அவர்கள் எல்லாருமே கூட இருந்தனர். நான் என்னுடைய சூட்கேஸை வைத்திருந்தேன், சில சொந்தக்காரர்கள் அநேக அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கலிபோர்னியாவில் வைத்து அதை எனக்குக் கொடுத்தனர், நான் அப்படியே எனக்கு ஒரு புதிய சூட்டை வாங்கியிருந்தேன். நான் அந்த சூட்டை சூட்கேஸில் வைத்திருந்தேன், மேலும் ஒரு பழைய சூட்டை அணிந்திருந்தேன். அவர் அந்த சூட்கேஸை அவருடைய காரின் மேல் வைத்து விட்டு, லூயிஸியானா வழியாக வேகமாக ஓட்டிச் சென்றார். அதே நேரத்தில், நாங்கள் அங்கு போய்ச் சேர்ந்த போது, காரின் மேல் சூட்கேஸ் இல்லை என்பதைக் கண்டு கொண்டோம்; அது போய் விட்டிருந்தது. என்னிடம் சட்டைப் பையில் வைத்திருக்கும் ஒரு கைக்குட்டை கூட இல்லாதிருந்தது. எனவே அவர் மிகவும் மனம் தளர்ந்து போனார். நான், “ஓ, கர்த்தர் அதைக் குறித்துப் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்வார்” என்றேன்.

என்னுடைய மேலாடைகளைத் தவிர முற்றிலுமாக எல்லாமே, வீட்டிலிருந்த என்னுடைய அலமாரிக்குள் தான் இருந்தன. எனவே, அவர், “சகோதரன் பிரன்ஹாமே, நான் வெளியே சென்று உமக்காக ஒரு புதிய சூட்டை வாங்குகிறேன்” என்றார்.

நான், “வேண்டாம், அதெல்லாம் சரி தான்” என்றேன்.

அவர், “சகோதரன் பிரன்ஹாமே, உமக்கு ஒரு வாய்ப்பும் இல்லையே, அது சாலையில் வரும் போது வழியில் தொலைந்து விட்டது, அப்படியே... அநேக கறுப்பின ஜனங்கள் இந்த வழியினூடாக ஜீவிக்கிறார்கள். இப்பொழுது, முதலாவது காரியம் என்னவென்றால், ஏதாவது ஒரு மனிதன் சாலையினூடாக வந்து, அந்த சூட்கேஸைக் கண்டுபிடித்தால்...” என்றார்.

நான், “என்னுடைய வேதாகமம் அதில் இருக்கிறது, அதில் என்னுடைய பெயர் உள்ளது” என்றேன்.

அவர், “நல்லது, சகோதரன் பிரன்ஹாமே, அவன் அந்த சூட்கேஸைக் கண்டுபிடித்தால், அவன் செய்யும் காரியம் என்னவென்றால், அந்த சூட்டுகளை (suits) விற்று விடுவான்” என்றார், மேலும் அவ்விதமாக வேறு ஏதாகிலும் செய்வான் என்று கூறினார்.

நான், “நல்லது, அது எனக்கு தேவைப்படுவதைக் காட்டிலும் அவனுக்கு ஒரு வேளை அதிகமாக தேவைப்படலாம். ஏனென்றால் கர்த்தர் தான் அவைகளை எனக்குக் கொடுத்தார், எனவே ஒருவேளை அவைகள் அவனுக்கு அதிகமாக தேவைப்படலாம்; கர்த்தர் அவைகளை அவனுக்குக் கொடுக்கலாம்” என்றேன்.

அவர் (நான்), “நல்லது, அவன் என்னுடைய வேதாகமத்தைக் கண்டுபிடித்து, அவன் என்னை அறிந்தவனாயிருந்தால், அவன் எப்படியும் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவான்” என்றேன்.

அவர், “ஓ, இல்லை, சகோதரன் பிரன்ஹாம் அவர்களே, ஒரு பாவி அதைக் கண்டுபிடித்தால், அவன் அந்த ஆடைகளை விற்று

விடுவான். ஒரு கிறிஸ்தவன் அதைக் கண்டுபிடித்தால், அவர்கள் அந்த சூட்டுகளை வெட்டி, அவைகளை ஜெபத்துணிகளாக ஒருவர் மற்றவருக்கு அனுப்பி விடுவார்கள். உமக்கு அதிர்ஷ்டமே இல்லை” என்றார். எனவே நான், “நல்லது, நாம் அப்படியே கர்த்தரையே நம்பியிருப்போம்” என்றேன்.

9. இரண்டு நாட்கள் கடந்து சென்றன, அங்கேயிருந்த சகோதரன் பிரளென் அவர்கள், “நானும் கூட இதைத் தான் விரும்புகிறேன். நான் விரும்புகிறேன் உமக்கு – நான் நிச்சயமாகவே உமக்கு சில புது சூட்டுகளை வாங்க விரும்புகிறேன்” என்றார்.

நான், “வேண்டாம், கர்த்தர் எப்படியும் அவைகளைத் திரும்பக் கொடுப்பார்” என்றேன்.

எனவே நாங்கள்... இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் கடந்து சென்றன; அவர், “நீங்கள் பாருங்கள், நாங்கள் அங்கேயிருந்த ஒரு போலீஸை சந்தித்தோம், அந்த போலீஸ்காரர், ‘நிச்சயமாக, நான் – நான் சாலை வழியாகச் சென்று அதைத் தேடிப்பார்க்கிறேன்’ என்றார். (அவருடைய தாயார் என்னுடைய கூட்டங்களில் சுகமடைந்திருந்தாள்), அவர், ‘நிச்சயமாக தேடிப் பார்க்கிறேன்’ என்றார்” என்று கூறினார். நாங்கள் மாநில போலீஸ்காரர் ஒருவரிடம் நாங்கள் வழியில் எங்கோ ஓரிடத்தில் சகதியில் அங்கே அந்த சூட்கேஸை தொலைத்திருந்ததாக கூறியிருந்தோம், ஓ, அது ஒருவேளை சாலையில் 200 மைல்கள் 300 மைல்கள் போய் வரும் தூரத்தில் இருக்கலாம்.

எனவே பிறகு நாங்கள் அடுத்த நாள் சென்றோம், நான் போய் எப்படியும் ஒரு சூட் துணி வாங்க வேண்டும் என்று சகோதரன் ஜாக் அப்படியே விடாப்பிடியாக இருந்தார்.

அவர், “மனிதரே, நீர் வீட்டிலிருந்து 1000 மைல்கள் தூரத்தில், வீட்டிலும் ஆடைகளே இல்லாமல், இங்கும் எதுவும் இல்லாமல் இருக்கிறீர். என்னே, ஒரு கைக்குட்டையோ அல்லது ஒரு சுத்தமான சட்டை கூட இல்லாமல் நீர் என்ன செய்யப் போகிறீர்?” என்றார்.

நான், “நல்லது, கர்த்தர் அதைக் குறித்துப் பொறுப்பெடுத்துக் கொள்வார்” என்று கூறினேன்.

10. எனவே நாங்கள் சகோதரன் பிரௌன் அவர்களிடம் சென்றோம், மேலும் அவர்கள் – சகோதரன் பிரௌன் வெளியே செல்லப் போவதாக இருந்தார், மேலும் நான் சென்று ஒரு சூட்டுணியை வாங்கும்படி என்னை வற்புறுத்தப் போவதாக இருந்தார். சகோதரன் பிரௌன் வெளியே சென்ற சற்றேறக்குறைய அந்நேரத்தில், தொலைபேசி மணி ஒலித்தது, அது ஒரு வயதான கறுப்பின சகோதரன், அவர் அழைத்து, “அங்கே சகோதரன் பிரன்ஹாம் இருக்கிறாரா? நான் என்னுடைய வழியில் போய்க் கொண்டிருக்கும் போது, அவருடைய சூட்கேஸைக் கண்டு பிடித்தேன்” என்றார். எனவே நான்... கர்த்தரிடத்தில் நம்பிக்கைக் கொண்டிருங்கள். ஆமென். அது என்னவாக இருந்தாலும், சகலமும் நன்மைக்கேதுவாகவே நடக்கிறது. நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவனாக ஆகும் போது, நீங்கள் நிச்சயமாக இழக்கப்பட்டுப் போகவே முடியாது, நிச்சயமாகவே இழக்கப்பட்டுப் போகவே முடியாது. அப்படியே அவரிடத்தில் நம்பிக்கையாய் இருங்கள், வழி எப்படிப் பட்டதாய் போய்க் கொண்டு இருந்தாலும், அப்படியே தொடர்ந்து அவருடைய ஆவியை நோக்கி உங்கள் கப்பற்பயணத்தைத் தொடருங்கள். அவர் உங்களை துறைமுகத்திற்குள் நடத்திச் செல்வார். (அப்போது) அதெல்லாமே சரியாக இருக்கும்.

